

MARTA CHORZĘPA

Koło Naukowe Prawa Finansowego „Pecunia”,
Wydział Prawa i Administracji, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Glosa do wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 grudnia 2012 roku o sygn. akt II FSK 709/11

W glosowaniu wyroku NSA z dnia 6 grudnia 2012 roku o sygn. II FSK 709/11 została podjęta kwestia zaliczenia do przychodów powierzenia osobom zatrudnionym na podstawie kontraktów menedżerskich narzędzi do wykonywania ich pracy, tj. samochodów służbowych, telefonów komórkowych i innych, co zdaniem sądu niezależnie od faktycznie występującego przysporzenia należy ująć określając kształt podstawy opodatkowania osoby zarządzającej spółką na podstawie art. 13 pkt 9 pdofiz.

We wskazanym orzeczeniu, sąd nie wziął pod uwagę zastanego stanu faktycznego, z którego wynikało, iż menedżerowie poprzez przekazane narzędzia pracy, nie otrzymują żadnego przysporzenia, co wynikało z analizy stanu faktycznego i stanu prawnego. NSA również nie dokonał analizy podstawowego pojęcia jakim jest „nieodpłatne świadczenie” dlatego też dokonał błędnej wykładni przepisów. Wobec powyższego zasadna jest teza, iż nie można zgodzić się z wyrokiem NSA oraz jego niepełnym uzasadnieniem. Wskazać należy również na naruszenie Konstytucji RP, a w szczególności art. 2 i art. 217, co rodzi postulat doprecyzowania artykułów dotyczących pojęcia przychodu oraz przychodów powstających na podstawie kontraktu menedżerskiego.

Słowa kluczowe: opodatkowanie wynagrodzenia, podatek, przychód, kontrakt menedżerski, menedżer